

שמחה ויראה נפגשים כהלכה

| ניר כהן דיאטן קליני, יועץ אגף התזונה לציבור החרדי |

מחיל אל חיל אנחנו הולכים, נכתבנו ונחתמנו בתקווה לחיים, ואל עבר בניית הסוכה ובחירת ארבעת המינים פנינו מועדים. מטבע הדברים, מתוקף אימת הדין והימים הנוראים, בעשרת הימים הראשונים של השנה האדם מתאמץ לעשות תשובה ככל יכולתו וליישר את דרכו. אך בצאת יום הכיפורים, מיד לאחר סעודת סיום הצום, ישנה הקלה ואנחת רווחה נשמעת מפי רבים. תחושת ההקלה הקלה עלולה להביא, חלילה, לפניה לא נכונה אל עולם החומר.

ימי חג הסוכות הם ימים של שמחה כמצוות התורה "ושמחת בחגך" (דברים, ט"ז י"ד) האווירה הטובה של שמחת החג, לצד הישיבה המשותפת בסוכה עלולים להביא אותנו לאכילה כיד המלך הטובה ולעיתים אף בהגזמה.

לצורך איזון הדברים חשוב להתבונן על נוכחות אורחינו האושפיזין העילאין וקדושת הסוכה בה אנו נמצאים. ככל השנה יש מצווה להכניס אורחים ובחג הסוכות טוב להזמין לסוכתנו כל לילה עני בן טובים לסעוד במחיצתנו (כף החיים, ס"ק

י). כנגד זה אמרו חכמים בזוהר שראוי להזמין לסוכה גם 'אושפיזין עילאין' (אורחים עליונים), כלומר, את נשמות שבעת הצדיקים; אברהם, יצחק, יעקב, יוסף, משה, אהרן ודוד, שאורם מתנוצץ בחג הסוכות. בכל יום מימות החג מאיר יותר אורו של אחד מהצדיקים והוא נכנס בראש ועימו ששת הצדיקים הנוספים, ולצד אורם של האושפיזין העילאין אנחנו זוכים גם להסתופף בצל האמונה במשך שבעת ימי החג. אומר בעל השם משמואל' (סוכות ח') שהסוכה היא מעיין דוגמת בית המקדש ומעת צאת הכוכבים וכניסת החג, על כל סוכה כשרה בישראל חל שם שמים ואווירה מתקדש ומסוגל לרוח הקודש.

דברים נשגבים אלו מחייבים אותנו להתעלות בהנהגותינו ולהתקדש גם בהנהגת אכילתנו בסוכה. אין מקום לקלות ראש בזמן הסעודה אלא אדרבה, צריך לעורכה בהרגשה של יראה והחי ייתן אל ליבו.

אז לפני שנברך "לישב בסוכה" ונאכל רוג'ה מזיק או כמות מכובדת של עוגה, נעצור לרגע ונחשוב מי נמצאים איתנו בסוכה, בצל מי אנו מסתופפים ואיזו הנהגה ראויה למעמד כזה.

שנזכה להרגיש את קדושת האושפיזין בסוכה מתוך שמחה של מצווה.

